

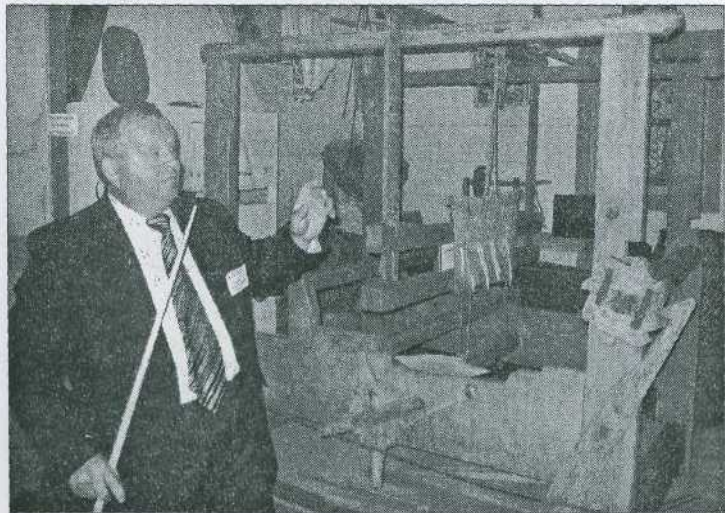
• наш край

АДРЕСИ ЛЮБОВІ

Днями журналісти побували в Костопільському районі з метою ознайомлення з його туристичною привабливістю

Адреса перша. Музей з неперевершеними історіями й таємницями

Не вірите, що можна любити музей? А даремно. Адже це означає, що ви не були на екскурсії, яку проводить директор Костопільського районного краєзнавчого музею Анатолій Вакулка, людина, закохана у

Директор Костопільського краєзнавчого музею Анатолій Вакулка навдивовиж цікаво розповідає про етнографію рідної землі

цю землю й свою професію, якій присвятила життя. І зробити такий висновок можна не лише з того, що цьогоріч він відзначений обласною премією імені Ігоря Свешнікова, а головне тим, як надзвичайно цікаво розповідає відвідувачам про цей край, відкриваючи надзвичайні сторінки історії, дива природи, особливості звичаїв і побуту поліщуків.

Можна було б багато розповісти про Костопільщину, приміром, що місто Костопіль було засноване за привілеєм польського короля 14 листопада 1783 року на прохання Леонарда Ворцеля. А перед тим тут було село Остальці. А взагалі люди тут жили ще під час неоліту, про що свідчать знахідки кам'яних рубил, наконечників до списів і стріл. Одна з версій назви походить від слова "костка", що означає камінь.

А в село Гуту свого часу приїжджав на лікування всім відомий прем'єр-міністр Англії Уїнстон Черчилль, адже колись тут був бальнеологічний курорт.

А як цікаво Анатолій Вакулка розповідає про побут українців! Приміром, ви знаєте, що таке патинок? Адже ми часто кажемо - дурний, як патинок. Я вважала, що це якісь старі зношені черевики. Рацію мала в одному - патинок має відношення до взуття. Це такі дерев'яні накладки на черевики чи чоботи, щоб безпечніше ходити по льоду.

Ми вже звикли, що всі стверджують: найдивовижніші тканини ткали десь на Сході. Так, ткали, але наші поліські жінки ткали не менш дивні. І не із заморських ниток, а з нашого поліського льону-лускунцю, який згодом витіснив льон-довгунець. А той льон потрібно було пильнувати, аби зібрати в момент, коли насіння тільки починає лускати. Вмілі жіночі руки прями такі нитки, ткали таку тканину, що сорочку можна було протягнути через обручку, як із найдорогоціннішого едбабу.

Ті, хто цікавиться військовою технікою, тут побачать справжні танк "Катюшу", міномети, автомобілі і гармати Другої світової війни. Миць просто вражає!

Ті, кого цікавить Костопільщина у плані перспектив для розвитку співробітництва, знайдуть тут цікавий вибір, адже район - один із найбільш промислово розвинутих на Рівненщині. І про це із задоволенням розповів перший заступник голови обласної ради Михайло Кривко, який сам провів екскурсію на цю тему, адже свого часу двічі очолював район. Приміром, Костопільський район сьогодні має чималий потенціал, який створюють в першу чергу ТЗОВ "Свислан Лімітед", яке в минулому році модернізувало лінії випуску деревостружкових ламінованих плит потужністю

3 млн. кв. м на рік, Костопільський завод скловиробів, де змонтовано нову лінію і освоєно випуск шести нових видів пляшок, які охоче закупають за кордоном. Розвивається далі, незважаючи на кризу, підприємство "Родина", освоюючи нові види кондитерських виробів, приміром, минулого року їх було освоєно 7, а цьогоріч уже 5. Нарощують виробництво Івано-Долінський та Берестовецький спецкар'єри, де добувають базальт. Загалом же в районі нараховується понад 3300 суб'єктів підприємницької діяльності. Тому ті, хто зацікавлений, можуть знайти тут партнерів по бізнесу. Чимало цікавого гостям розповів і голова Костопільської райдержадміністрації Сергій Коваль, адже він глибоко знає перспективи регіону і має конкретні плани його розвитку. На думку Сергія Ковалю, у Костопільщині є великий туристичний потенціал, який, на жаль, використовується не повною мірою. Проте вже сьогодні в селі Гута діють три агросадиби, які приймають туристів. Тут є де побувати, щоб познайомитися з історією УПА, природними багатствами України.

Адреса друга. Музей лісу

Напевно й справді такий музей необхідний, щоб розповісти про дивовижні багатства флори і фауни поліського краю, їх своєрідність й унікальність. Нині він створюється неподалік від Костополя. І тут можна буде ознайомитися з експозицією. А ще просто посидіти й почути запах хвойного лісу. Провести дозвілля, привести дітей, аби вони змалечку відчули, що живуть у дивовижному краї. Адже 40 відсотків Костопільщини - це ліси. До речі, Музей лісу створюється при активній допомозі народного депутата Миколи Шершуна.

(Закінчення на 13-й стор.)